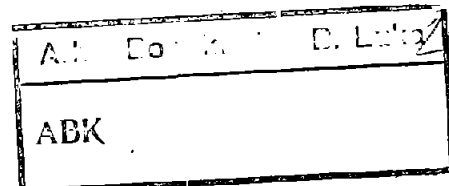

Pokušaj uspostavljanja veze
između revolucionarnog po-
kreta u Drvaru i Banjom ~~lukom~~
preko Manjače.

OVC JE BCIC 18. avgusta 1941.g.

Gejić (Teše) Gojko hroničar,

I Z J A V I

Bilo je to 18. avgusta 1941. godine kada mi je došao u Kačinu Vođu Lazičić Milutin, i u najvećoj tajnosti mi saopštio da se nalaze neki ljudi koji su došli iz Drvara i da traže nekoga koji bi im mogao dati vezu da bi se mogli sastati sa komunistima u Banjoj Luci radi nekog važnog dogovora. Ja sam rekao Lazičiću da se vrati kući, da skriva ove ljude dobro i da im kaže da će neko doći od odgovornih drugova na će o svemu sa njima da razgovara. On je otišao da izvrši ono što sam mi rekao.

I ako je na ovom terenu bio došao još ranije Muhamed Kazaz i Fazlić Smajo koji su pripremali narod za ustanak, sa kojima sam stalno bio povezan i češće im pomagao za pripremu kada bi se trebala održati konferencija ili neki sastanak sa seljacima, oni ovoga puta nijesu bili na terenu Manjače. Oni su prešli preko rijeke Vrbasa na teren Čemernice, jer su bili pozvani od partiskog rukovodstva da tamo dođu na neki dogovor.

Istoga dana kada je otišao Lazičić Milutin, ja sam se spremio i otišao iz opštine, a rekao sam da idem u selo po nekom službenom poslu, ako bi neko za mene pitao. Skupa samnom pošao je i Mitrović Dušan koji je radio skupa samnom u opštini, a on je jedini bio kome sam povjerio za dolazak drugova iz Drvara. Mi smo se uputili ka Lusićima, našli Lazičića Milutina i sa njime krenili u šumu Manjaču da potražimo prispijele drugove. I zaista bili su to drugovi koji su došli da uspostave vezu izme-

dju Drvara i Banjaluke. Ovi drugovi bili su i to Morača Pero seča general u Armiji a tačno neznam koji je drugi bio (Lezić Tatimir tvrdi da je drugi bio Nikola Kotle iz Drvara).

Oni su ovde u šumi samnom otvoreno razgovarali o svima zbivanjima koja su se odigrala u Drvaru, a to je, o ustanku koji je uzeo veće razmjere. Oni su tražili da se nekako probiju za Banjaluku da bi mogli predati jedno nismo partiskom rukovođstvu u Banjoj Luci. Rekao sam im da to sada nije bilo moguće jer je baš u to doba bila organizovana notera za kazazom i drugovima. Sporazumili smo se da ostanu nekoliko dana ovdje na ovom terenu na ako se situacija poboljša, da ćemo nastojati da im pomognemo da izvrše svoj zahtek.

Ja sam tada ovu dvojicu povezaao sa Stojanovićem Djurcom-Učom, koji je brinuo se o ovim drugovima, što se tiče ishrane i prenoćišta, pogotovo da se čuva u strogoj tajnosti njihovo prisustvo na ovom terenu. Oni su ostali na ovom terenu oko osam dana i nije se moglo da uspostavi veza sa Banjalukom, te su se oni morali vratiti nazad. Oni su od mene dobili podatke o pripremi naroda za ustanak u ovom kraju, koji je tada bio u veliko zatalesao narod ovoga kraja.

Namominjem da je sa ovom dvojicom iz Drvara koji su došli, sa njima došao i Nikolčić Ostoja iz Zablaca koji je služio kao vođa. On je stalno sa njima bio i skupa se sa njima vratio.
BANJALUKA 3. novembra 1942. god.

(Gojko Gajić)

Gojko Gajić

DA JE PREDNJU IZJAVU DAC I SVOJERUČNO JE
POTPISAO GAJIĆ GOJKO ,

T V R D I

Ranko Jese